

foruden de ovenfor anførte Fordele, tillige den ikke ubetydelige Fordeel, at aabne dem Afgang til Stipendier i Righed med de andre Elever ved Landbohøjskolen. Disse Fordele opnaaes uden at medføre nogenformelt Udgiftsforørgelse for Fællestaten, og den Omstændighed, at en kongeriggt Institution, imod en ikke betydelig Udgiftsforørgelse, tillige nyder Gavn af Foranstaltningen, kan jo dog ikke være tilstrækkelig til at reise en Prægravationsklage.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Studiets Frihed, skjønne vi ikke rettere, end at Studiet efter Lovforslaget bliver ligesaa frit som hidtil, da Afdgangen til at underlæse sig Forstexamen jo udtrykkelig er forbeholdt saavel dem, der have studeret ved Højskolen, som dem, „der andensteds have indsamlet deres Kundskaber“. Foraaavdt der af et Medlem af Forstexaminationskommissionen er indvendt, at efter Lovforslaget vil der ligge en „moralst Evtang“ deri, at Examen ledes af dem, der have meddeelt Underviisningen, da skjønne vi ikke rettere, end at netop den samme moralst Evtang for en væsentlig Deel finder Steb ved den nuværende Forstexamen. Dette ansee vi ganske vist for en Ulempe, som vi troe burde fjernes fra enhver Embedsexamen. Vi antage det ogsaa for temmelig almindeligt anerkjendt, at saavel Underviisningen i og for sig som de Studerende og selve Docenterne ere bedst tjente med, at disse sidste aldeles Intet have at gjøre ved en hvilkenformelt Embedsexamens Afholdelse. Da vi have den Overbeviisning, at denne Opfattelse om ikke altfor lang Tid vil gjøre sig gjældende ved de øvrige Embedsexaminer, vilde vi ansee det for urigtigt, nu da der tages Bestemmelse om en forandret Indretning af Forstexamen, at bibeholde den hidtil fulgte, fra saa

mange Sider angrebne Praxis. Forst ved en Forandring heri vil Forststudiet blive i Virkelighed frit, og da vi ikke ansee de Vanskeligheder, som en saadan Forandring maaskee i Begyndelsen kan fremkalde, for uovervindelige, og heller ikke kunne tillægge de muligviis dermed forbundne Udgifter nogen afgjørende Betydning, skulle vi tillade os at stille et Forslag i den her antydede Retning. Vi lægge saa meget mere Vægt paa dette Forslag, som vi troe, at dets Vedtagelse vil fjerne alt det Væsentlige i de mod Lovforslaget fremsatte Betænkkeligheder.

Hvis det var givet, at Lovforslaget med Hensyn til Forstunderviisningen ikke kunde vinde Landstingets Bifald, vilde Medundertegnede, Bjerring, ikke kunne have Noget imod at tiltræde det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag; hvilket dog Medundertegnede, Jørgensen, i intet Tilfælde kan tiltræde. Da vi imidlertid ikke gaae ud fra den anførte Forudsætning, skulle vi tillade os at anbefale det ærede Landsting at vedtage Lovforslaget med følgende Endringer:

1. Som ny § 3 tilføies:

Ved Forstexamen, som er offentlig, udnævnes saavel Examinatorerne som Censorerne af Indenrigsministeriet, naasæet Bestemmelsen i § 9 af Lov af 8de Marts 1856. Ingen, der har taget Deel i Forstlebernes Underviisning, kan anvendes som Examinator eller Censur ved denne Examen.

2. Hvis dette Forslag antages, bliver § 3 til § 4.

Bjerring.

Carlson,
Ordfører.

C. Hansen.

Jessen,
Formand.

Jørgensen.